

סדר הלימוד ליום י"ז אלול:

סדר לקוטי מוהר"ן הי"מ:

תורה קיב

לענין התחזקות לבל יפל האדם בדעתו מחמת רבוי הפגמים והקלקולים שקלקל על ידי מעשיו, ענה ואמר: אם אתה מאמין, שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן:

תורה קיג

מי שרק מתנוצץ לו השם יתברך, בשעושה, חם ושלום, אפלו דבר אחד שלא כראוי בשלמות (כלומר, אף על פי שאין בזה הדבר שום נדנדוד עברה, חם ושלום, ולא שום תאוה גמורה בגשמיות, רק שאינו עושה הדבר בתכלית שלמות הקדשה כראוי באמת), ראוי לו שתכלה נפשו לגמרי מעצם החרטה והבושה:

תורה קיד

פעם אחד דברתי עמו ז"ל והבנתי, שהיה חפץ מאד לגלות לי איזה דבר מהשגותיו שהשיג, בדרך תמיד, אך היה קשה עליי. והלכתי עמו יחד בשתיקה, כי לא דבר עמי מאומה, אך בתוך זה יצאו מפיו הקדוש דבורים אלו: **סע האט א פנים אז מע מוז זיך פון א הרהור זייער היטן.** והבנתי אז בלשונו הקדוש ומתנועותיו הקדושים בעת שדבר זאת, שאז נתגלה לו בהשגותיו הנוראות עצם פגם הרהור, חם ושלום, שפוגם מאד מאד, רחמנא לצלן. ואי אפשר לציר זאת בכ"ב:

הַתּוֹרָה קִטוּז

ספר שְׁהִיָּה לוֹ הַתְּחִיָּקוֹת גְּדוֹל בְּעִבּוּדָתוֹ, וְלֹא הִנִּיחַ עֲצָמוֹ לְבַלְבֵּל כָּלֵל. וְדִרְכּוֹ הָיָה, שְׁהִיָּה בּוֹרֵר לוֹ אֵיזוֹהוּ דֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, וְהִתְחִיל לְהִתְנַהֵג בְּאֵלוֹ הַהִתְנַהֲגוֹת וּבְאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ, שֶׁבָּחַר לוֹ. וְהָיָה מִתְנַהֵג בְּאֵלוֹ הַהִתְנַהֲגוֹת אֵיזוֹהוּ זְמַן, וְכָל מַה שֶּׁהָיוּ בָּאִים עָלָיו מִחֲשָׁבוֹת אַחֲרוֹת לְבַלְבְּלוֹ מִהִתְנַהֵּג זֹאת וְלְהִתְנַהֵּג בְּדֶרֶךְ אַחֵר, לֹא הָיָה שׁוֹמֵעַ לְאֵלוֹ הַמְּחַשְׁבוֹת כָּלֵל, וְהָיָה דוֹחֵה אֶת אֵלוֹ הַמְּחַשְׁבוֹת מִדַּעְתּוֹ, וְלֹא הִנִּיחָם לְכַנֵּם בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, רַק הָיָה חֹזֵק וְאַמִּיץ בְּדַעְתּוֹ מְאֹד, וְהָיָה הוֹלֵךְ וּמִתְנַהֵּג בְּדֶרֶךְ שֶׁבָּחַר לוֹ אֵיזוֹהוּ זְמַן. אֵךְ אַחֲר־כֵּךְ בְּהַמְשֵׁךְ הַזְּמַן, אַחֲרַי כַּמָּה שָׁבוּעוֹת, חִזַּר וּבָא עַל דַּעְתּוֹ אֵיזוֹהוּ מִחֲשָׁבוֹת, שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְנַהֵּג בְּדֶרֶךְ אַחֵר, וְאִזּוֹ, אַחֲרַי שֶׁכָּבַר עָבַר זְמַן אֲרֵךְ, אִזּוֹ יָשַׁב עֲצָמוֹ וּבָחַר לוֹ אֵיזוֹהוּ דֶרֶךְ וְסִדֵּר אַחֵר, כְּפִי שֶׁהָיָה נִרְאֶה לוֹ אִזּוֹ. אֲבָל לֹא הִנִּיחַ עֲצָמוֹ לְבַלְבֵּל בְּכָל פַּעַם מִעִבּוּדָה לְעִבּוּדָה וּמִדֶּרֶךְ זֶה לְדֶרֶךְ אַחֵר, רַק הָיָה חֹזֵק לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ אֶחָד זְמַן גְּדוֹל כַּנִּ"ל:

הַתּוֹרָה קִטוּז

ספר שֶׁכְּשֶׁהָיָה בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, סִפְּרוּ לוֹ שָׁם הַחֲשׁוּבִים שֶׁהָיוּ שָׁם, שֶׁבָּאוּ מִמְּדִינּוֹת אֵלוֹ וְקִבְּעוּ דִירָתָם שָׁם בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, כַּמְּפָרָסִם. וְסִפְּרוּ לוֹ, שֶׁקָּדָם שֶׁהָיוּ בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְצִיר לְעֲצָמוֹ, שֶׁאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הִיא עוֹמֶדֶת בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהָיוּ סוֹבְרִים שֶׁאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הִיא עוֹלָם אַחֵר לְגַמְרִי, לְפִי גְּדֵל קְדֻשַׁת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הַמְּבֹאֵר בַּסְּפָרִים. וּמִפְּרָשׁ בְּתוֹרָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה מַעֲלֵת קְדֻשַׁת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, וְהַתּוֹרָה בְּעֲצָמָהּ מְפָרֶשֶׁת כָּל גְּבוּלֵי אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל לְגְּדֵל מַעֲלָתָהּ וְקְדֻשָׁתָהּ הָעֲצוּם וְהַנּוֹרָא מְאֹד.

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'קפ' - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אֶפְעַל-פִּי-כֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת לְפִי מִרְאֵה עֵינֵי הָאָדָם אֵין רוֹאִים שׁוֹם
שְׁנוּי בֵּין אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל לְשָׂאֵר אַרְצוֹת, כִּי אִם מִי שְׁזוֹכָה לְהֶאֱמִין
בְּקִדְשָׁתָהּ, יְכוּל לְהִבְחִין קֶצֶת הַהֶפְרָשׁ. כְּמוֹ-כֵן הַצַּדִּיק וְהָאֲנָשִׁים
כְּשֵׁרִים לְעֶרְךָ שָׂאֵר הָעוֹלָם, שְׂבָאֶמֶת הֵם דּוֹמִים בְּכָל תְּנוּעוֹתֵיהֶם
כְּשָׂאֵר בְּנֵי-אָדָם בְּדַמוּתָם וְצִלְמָם, וְאֵין בֵּינֵיהֶם הֶפְרָשׁ בְּגִשְׁמִיּוֹת
לְכָל מִרְאֵה עֵינֵי בָשָׂר, וְאֶפְעַל-פִּי-כֵן בְּאֶמֶת לְאֶמֶתוֹ אָנוּ מֵאֲמִינִים
שֵׁהֶם מְפָרְשִׁים וּמְבַדְּלִים לְגַמְרֵי. כִּי אִישׁ כָּשֵׁר הוּא עֵנִין אַחַר
לְגַמְרֵי כַּ"ל, מְכַל־שֶׁכֶן הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים. וְעֵנִין זֶה נִצְרָךְ לְכַמָּה
עֵנִינִים, וְהֵבֵן זֶה מְאֹד:

הַתּוֹרָה קַיָּד

מֵה שְׂמַבְלֵבֵל אֶת הָאָדָם, כְּשֶׁנִּכְנַם לְקִדְשָׁה גְבוּהָה, כְּגוֹן
כְּשֶׁמִּתְקָרֵב לְצַדִּיק הָאֶמֶת וְכִיּוֹצֵא, אֲזִי דִיקָא יְקָרָה לֹא
מְקָרָה בְּלִתֵּי טָהוֹר, חַם וְשָׁלוֹם. כְּכָר מְבֹאֵר מִזֶּה בְּמָקוֹם אַחֵר
(שְׂכֵשֶׁה אָדָם נִכְנָם לְקִדְשָׁה, מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַיֵּצֵר הָרָע בְּיוֹתֵר, כִּי כָל
מֵה שְׂנִכְנָם בְּקִדְשָׁה יוֹתֵר, יֵשׁ לוֹ בְּכָל פֶּעַם יֵצֵר הָרָע חֲדָשׁ גָּדוֹל
מִבְּתַחֲלָה. עֵינִין בְּלִקוּטֵי הָרֵאשׁוֹן בְּסִימָן עב וּבְמָקוֹם אַחֵר). וּבְאֶמֶת
הַבְּלָבוֹל הַזֶּה שְׁטוּת, כִּי מָמָה נִפְשָׁךְ: אִם יְקָרָה לוֹ מִחֲמַת הַרְהוֹר
- מִי חָיֵב בְּזֶה, וְאֵין לוֹ לְהִתְרַעַם כָּלֵל, מֵאַחַר שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ גָּרָם
לוֹ, וְאִם אֵינוֹ מִחֲמַת הַרְהוֹר, אֲזִי בּוֹדָאי אֵינוֹ סִימָן רַע כָּלֵל, כִּי אִם
הָיָה עֵנִין רַע, לֹא הָיוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹנָם לְבִרְכָה, נוֹתְנִין אוֹתוֹ לְסִימָן
יָפֵה לְחוֹלָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹנָם לְבִרְכָה (בְּרִכוֹת נו), שְׁקָרִי
- 'סִימָן יָפֵה לְחוֹלָה'. וּבְאֶמֶת אֲדַרְבָּא, מִחֲמַת שְׁנֵתְקָרֵב לְקִדְשָׁה
גְבוּהָה מְאֹד, מִחֲמַת זֶה נִזְדַּמֵּן לוֹ, כִּי 'כָּל הַמְצַדִּיק אֶת עֶצְמוֹ
מִלְמַטָּה, מְצַדִּיקִין עָלָיו הַדִּין מִלְמַעְלָה', שֶׁנֶּאֱמַר: "וְכִירְאֶתְךָ

עֲבָרְתָּךְ", כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (תְּעֵנִית ח). נִמְצָא
 בְּשֹׂאדָם מִצְדִּיק עֲצָמוֹ וְנִכְנָם בְּקִדְשָׁהּ, מִדְּקִדְקִין עָלָיו יוֹתֵר,
 וּמִתְעוֹרְרִין עָלָיו קְטָרוּגִים וְדִינִים, חֵם וְשָׁלוֹם, וּמִהַשְׁתַּלְּשְׁלוֹת
 הַדִּינִים נַעֲשֶׂה הַיֵּצֵר הָרָע, כַּמּוּבָא בְּמָקוֹם אַחֵר (בְּסִימָן עב הַנ"ל).
 וְעַל־כֵּן אִין לוֹ לְהִתְרַעַם כָּלֵל עַל זֶה, כִּי אֲדַרְבָּא, מִחֲמַת שְׁנִכְנָם
 לְקִדְשָׁה גְבוּהָה כָּזוֹ, מִחֲמַת זֶה נִתְגַּרְהַ בּוֹ הַיֵּצֵר הָרָע,
 מִהַשְׁתַּלְּשְׁלוֹת הַדִּינִים כַּנ"ל. וְעַל־כֵּן חָשְׁבוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם
 לְבִרְכָה, לָנֶם גָּדוֹל, מַה שְּׁלֹא אֵרַע קָרִי לְכַהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם־הַכַּפּוּרִים,
 כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (אָבוֹת פָּרָק ה), כִּי מִחֲמַת
 שְׁנִכְנָם הַכַּהֵן הַגָּדוֹל בְּיוֹם־הַכַּפּוּרִים לְקִדְשָׁה גְבוּהָה כָּזוֹ לְפָנָי
 וְלְפָנִים, הָיָה בּוֹדְאֵי עָלָיו קְטָרוּגִים וְהַתְגַּרוֹת הַרְבֵּה, שְׁמִשָּׁם נִמְשָׁךְ
 הַיֵּצֵר הָרָע כַּנ"ל, עַל־כֵּן נַחֲשָׁב לָנֶם, מַה שְּׁנִצּוֹל הַכַּהֵן הַגָּדוֹל
 מִמְּקָרָה בְּיוֹם־הַכַּפּוּרִים. וְעַתָּה רֵאֵה וְהָבֵן, אֵיךְ יִבְלָבֵל אֶת הָאָדָם
 עֲנִין הַנ"ל, וְכִי יֵשׁ לוֹ לְהִתְרַעַם עַל שְׁלֹא הָיָה לוֹ נֶם כְּמוֹ לְכַהֵן
 הַגָּדוֹל בְּיוֹם־הַכַּפּוּרִים, גַּם דַּע, שְׁלִפְעָמִים יֵשׁ בְּאָדָם טְמוּנָה טְמוּנָה,
 שְׂאִין יוֹדְעִין לָהּ שׁוֹם תְּקוּן, מִחֲמַת שֶׁהִיא טְמוּנָה וְנִסְתָּרַת בּוֹ,
 וְעַל־כֵּן זֶהוּ טוֹבָה מַה שְּׂאֵרַע לוֹ כְּשִׁמְתְּקָרַב אֶל הַקִּדְשָׁה, כִּי יוֹצֵא
 מִמֶּנּוּ הַטְּמוּנָה הַטְּמוּנָה הַנ"ל, כִּי אֲזִי כְּשִׁיוֹצֵאתָ, יְכוּלִין לְמַצֵּא לָהּ
 תְּקוּן, מַה שְּׂאִין כֵּן מִקֵּדָם כְּשֶׁהִיְתָה טְמוּנָה כַּנ"ל. וּמִחֲמַת זֶה לֹא
 הוֹלִיד אֲבָרְהָם אֶת יִצְחָק, עַד שֶׁהוֹלִיד תְּחִלָּה אֶת יִשְׁמָעֵאל, וְכֵן
 יִצְחָק הוֹלִיד אֶת עִשׂוֹ וְאַחֲרֵי־כֵן אֶת יַעֲקֹב, כִּדִּי לְהוֹצִיא הַזֵּהָמָא
 תְּחִלָּה, כַּמּוּבָא:

סדר ימי מנוהרני"ת הימי:

קַכַּח וְהֵנָּה כָּל מַה שְּׂעֵבֵר עָלַי בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר מֵאַפִּים
 הַפְּנֵאֵי כִּי הִלַּכְתִּי נָע וְנָד וּמְטַלְטֵל הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ הַקְּפִיטָאן

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'קכב ✧ צֶמַח מִזֶּה רִנָּתוֹ יִצְחָק לְעַד לְעַד מִקֻּוֹה שִׂדְרָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל ✧
✧ חֶסֶד נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָּח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ✧

וְכִשְׁמָצָאתִי אוֹתוֹ, לֹא יִכְלָתִי לְדַבֵּר אֹתוֹ וּבְקִשֵׁי גְדוֹל קֶדֶם
שְׁמָצָאתִי אִישׁ מִהַמְּכִירִים שֶׁהָיוּ לִי שֵׁם וְגַם עִם זֶה הַיִּשְׂרָאֵלִי לֹא
יִכְלָתִי לְדַבֵּר הַיָּטִב, וְהוּא לֹא הֵבִין מַה שֶּׁאָנִי אוֹמֵר, וְאָנִי לֹא
הִבַּנְתִּי מַה שֶּׁהוּא אוֹמֵר, וְלֹא יִכְלָתִי לָבוֹא לְעֵמֶק הַשְּׂוֹהָ עִם
הַקְּפִיטָאן בְּתַחֲלָה אָמְרוּ לִי שֶׁהוּא רוֹצֵה שְׁלֹשִׁים טָאָלִיר בְּעַד
שְׁנֵינוּ אַחֲרַי כִּי הִלְכָתִי לְקוֹנְסְלִיר וְהִמְתַּנְתִּי שֵׁם וּבָא רִי"א אֶצְלִי
וְאָמַר לִי שֶׁעָכְשׁוֹ אָמַר לוֹ אֶחָד מִמְּכִירֵינוּ שֶׁהוּא רוֹצֵה חֲמִשִּׁים
וּשְׁנַיִם טָאָלִיר וּבְעֵינַי רִי"א הָיָה רַחוֹק מְאֹד שֶׁאֵתֵן סָךְ כְּזֶה, אֲבָל
אָנִי כִּבְרַי הָיִיתִי מְרַצֵּה לָתֵן סָךְ כְּזֶה מִחֲמַת שְׂרָאִיתִי שֶׁקָּשָׁה לָנוּ
מְאֹד לְצֵאת מִכָּאן, וְהֶעֱקַר מִחֲמַת שְׂאִין אָנוּ מְבִינִים שׁוֹם לְשׁוֹן
אֲפֹלוֹ עִם יִשְׂרָאֵלִים קָשָׁה מְאֹד לְדַבֵּר וְהִלְכָתִי מִהַקוֹנְסְלִיר
וְהַשְׂאֲרָתִי שֵׁם אֶת רִי"א וְאָנִי הִלְכָתִי אֶל הָאִישׁ הַנְּזָכָר לְעִיל, וְאָמַר
לִי שְׂרִי"א לֹא הֵבִין דְּבָרָיו כִּי הוּא רוֹצֵה סָךְ חֲמִשִּׁים טָאָלִיר בְּעַד
כָּל אֶחָד לְבֵדוֹ וְגִדְל הַטְּרָדוֹת וּבְלָבוֹל הַדַּעַת שֶׁהָיָה לִי אֲזִי רַבּוֹ
מִסְפֹּר וְנִמְשָׁךְ הַדְּבָר עַד שְׁלֹש־אַרְבַּע שָׁעוֹת אַחֲרֵי חֲצוֹת בְּעָרֵב
שַׁבַּת קֶדֶשׁ, וְהַשְּׁבֶת מִמְשָׁמֶשׁ לָבוֹא וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲזָרְנִי, וְנָתַן לִי
הַתְּחִיזוֹת לְהַזְדַּירוֹ בְּכָל עֵז לְנִסְעַ בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם דִּיקָא כִּי הַסְּפִינָה
הָיְתָה מוֹכֶנֶת לִילָךְ מִיָּד, וְלֹא רָצִיתִי לְהַנִּיחָהּ כִּי אָמַרְתִּי אִם אֲנִיחַ
אוֹתָהּ מִי יוֹדֵעַ עַד מָתִי יִהְיֶה עֲכוּבִי כָּאן, כִּי לֹא בְּכָל יוֹמָא
מְזַדְמָנַת סְפִינָה, וְאִם תִּזְדַּמֵּן סְפִינָה קְרוּב שְׁלֵא אֲדַע מִמְּנָה עַל כֵּן
נְזַדְרִזְתִּי, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲזָר לִי וְסַבֵּב כַּמָּה סְבוֹת נְפִלְאוֹת
לְטוֹבָתֵנוּ וְסוּף דְּבָר נְתַגְלֵגֵל הַזְּכוֹת עַל יְדֵי ר' אֶתְרוֹן הַנְּזָכָר לְעִיל
בְּעֵצְמוֹ שֶׁגָּמַל עִמִּי חֶסֶד בְּכַנִּיסָתִי וְעָתָה עֲזָרְנִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
שֶׁנְּזַדְמֵן לִי בַשּׁוֹק בְּעֵת שֶׁהָיִיתִי טָרוּד מְאֹד וְלֹא הָיָה לִי שׁוֹם
מְתַרְגְּמָן לְפָרֵשׁ דְּבָרֵי הַקְּפִיטָאן וְהוּא הָלַךְ עִמִּי וְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁי

הַקְפִּיטָאן, וְעַדִּין לֹא בָאתִי לְעִמֶּק הַשְּׁוֹה כִּי אֲזוּ לֹא הָיָה שָׁם
הַקְפִּיטָאן בְּעֶצְמוֹ וְעַל כֵּן חֲזַר ר' אֶהְרֹן לְבֵית הָאֲכַסְנִיָּא שְׁלָנוּ וְאֲנִי
הִלְכְּתִי בְּתוֹךְ כָּךְ לְבֵית הַקּוֹנְסְלִיר וְקִבַּלְתִּי הַטִּיִּסקִירַע וְאַחַר כָּךְ
מִסְרַתִּי אוֹתָהּ לְיִשְׁמָעֵאל אֶחָד, שֵׁיִשֵּׁב שָׁם בְּבֵית הַמָּכֶס וְאַחַר כָּךְ
חֲזַרְתִּי לְבֵיתִי, וּמָצָאתִי שָׁם אֶת ר' אֶהְרֹן הַנְּזֹכֵר לְעִיל, וְאָמַר לִי
שֶׁלֹּא טוֹב עָשִׂיתִי שֶׁמִּסְרַתִּי תִּכְף הַטִּיִּסקִירַע לְיִשְׁמָעֵאל הַנְּזֹכֵר
לְעִיל וְהָיָה לִי צַעַר גָּדוֹל מְאֹד וְאַחַר כָּךְ הִחַלְפִּיתִי מְעַט מְעוֹת
שֶׁשֶׁעָרַתִּי בְּדַעְתִּי שֵׁיִשְׂאֵר לִי אַחַר שְׂכַר הַסְּפִינָה וְהַחֹצְאוֹת, כִּי
כְּשִׁינְצִיָּאִין מִמְּצָרִים לְשִׂאָרֵי מְדִינוֹת יִשְׁמָעֵאל, שׁוֹב אֵין מִטְבֵּעַ שֶׁל
מְצָרִים שְׁוֹה כָּלֵל אֶפְלוּ פְּרוּטָה אַחַת, כִּי מִטְבֵּעַ שְׁלָהֶם גָּרוּעַ מְאֹד
מְאֹד אַחַר כָּךְ הִפְצַרְתִּי מְאֹד אֶת רַבִּי אֶהְרֹן הַנְּזֹכֵר לְעִיל וְהִלֵּךְ עִמִּי
עוֹד הַפַּעַם, וְתִכְף שְׂכַרְתִּי הַסְּפִינָה בְּסֶךְ אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה טָאָלִיר
שֶׁל מְצָרִים בְּעַד שְׁנֵינוּ, וְסִלְקִיתִי לְהַקְפִּיטָאן כָּל הַסֶּךְ וְרַבִּי אֶהְרֹן
שְׂכַר עַרְבִיִּים וְהִלֵּךְ עִמָּהֶם, וְהִבִּיא כָּל הַחֲפָצִים שְׁלָנוּ אֶל הַחוּף,
וְשִׁכַר לָנוּ סְפִינָה קְטַנָּה וּבְגֵדֵל חֲסִדֵי ה' וַיִּשְׁוּעָתוֹ וְעֲזָרְתוֹ הַגְּדוֹלָה,
וַיִּצָּאנוּ מֵאֶלְכַסְנֵדְרִיָּא בְּיוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ, פָּרָשַׁת נָשָׂא בְּעֶרְךָ
שְׁתֵּים אֹז שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת קֹדֶם קְבֻלַּת שַׁבַּת קֹדֶשׁ וַיִּצָּאנוּ בְּחַפְזוֹן גָּדוֹל,
וּמִגְדֵּל הַחֲפָזוֹן לֹא קָנִינוּ צִידָה לְדֶרֶךְ כִּי־אִם מְעַט אוֹגְעֶרְקִים
(מִלְּפָזוֹן) וְלָחֶם מְעַט, רַק שְׁהָיָה בְּיַדֵּינוּ לָחֶם יָבֵשׁ מִכָּבָר מֵאֲדָעִים
וַיִּצָּאנוּ מִמָּשׁ כָּמוֹ שִׁינְצִיָּאִין מִמְּצָרִים בְּחַפְזוֹן, וְגַם צִידָה לֹא עָשִׂינוּ
לָנוּ וּבָאנוּ אֶל הַסְּפִינָה הַגְּדוֹלָה קֹדֶם קְבֻלַּת־שַׁבַּת בְּעֶרְךָ שְׁתֵּי
שָׁעוֹת וְנָתְנוּ שִׁבַּח גָּדוֹל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁזָּכִינוּ לָצֵאת מִמְּצָרִים כִּי
בְּאִמַּת בְּכָל הַדֶּרֶךְ שֶׁהִלְכְּתִי מִסְטַנְבּוֹל לְאֶלְכַסְנֵדְרִיָּא הָיָה לִי צַעַר
כְּשִׁזְכַּרְתִּי שְׂאֲנִי מְכָרָח עֵתָה לִילֵךְ לְמְצָרִים, וְהָיִיתִי מְצַפֶּה הַיּוֹם
וְהַשָּׁעָה לָצֵאת מִשָּׁם וּבְחֲסִדֵי ה' יִצָּאנוּ מִשָּׁם בְּזִרְיוֹת בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם

יְתַבְרַךְ:

סֵדֶר לְקוֹפְטֵי עֲצוֹת הַיּוֹפְטֵי:

ג הַצְדִּיק אֲכִילָתוֹ הוּא יְקַר הָעֶרֶךְ, כִּי מִשְׁבִּיעַ אֶת נַפְשׁוֹ דְקָדְשָׁה, וְעַל־כֵּן אָסוּר לוֹ לְהִתְעַנּוֹת. אֲבָל מִי שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְעַנּוֹת בְּיָדָיו צָרִיךְ לְהִתְעַנּוֹת וּמִצָּוָה הִיא (שם נ).

ד עַל־יְדֵי הַתְּעַנּוּת מִכְּנִיעַ אֶת הַכֶּעַם, וְזֶה עֶקֶר מַעֲלַת הַתְּעַנּוּת. עַל־כֵּן בְּיוֹם הַתְּעַנּוּת מִתְּנַגֵּחַ הַבַּעַל דְּבָר בְּאָדָם יוֹתֵר, וּמִזְמִין לוֹ כֶּעַם כְּדֵי לְקַלְקֵל אֶת הַתְּעַנּוּת חַס־וְשָׁלוֹם. עַל־כֵּן צָרִיךְ שְׁמִירָה יִתְרָה לָזֶה לְשֹׁמֵר אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מֵאֵשׁ שֶׁל הַכֶּעַם בְּיוֹם הַתְּעַנּוּת, כִּי עֶקֶר הַתְּעַנּוּת הוּא לְהַכְּנִיעַ אֶת הַכֶּעַם (שם נו).

ה עַל־יְדֵי הַתְּעַנּוּת הוּא מְתַקֵּן אֶת פָּנָיו, וּמְחַזֵּר לְעֲצָמוֹ אֶת חֲכָמָתוֹ שֶׁהוּא צָלֵם אֱלֹקִים הַמְּאִיר בְּפָנָיו, וְאֵז הַכֹּל יִרְאִים מִפָּנָיו וְאוֹיְבָיו נוֹפְלִים לְפָנָיו. אֲבָל כְּדֵי לְהִרְבּוֹת הַשָּׁלוֹם צָרִיךְ גַּם לְהִרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה (שם).

ו עַל־יְדֵי הַתְּעַנּוּת מְתַקֵּן אֶת הַדְּבֹר, וְאֵז יָכוֹל לְדַבֵּר לְפָנָיו הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ וּלְהִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵה. וְעַל־יְדֵי תִיקוּן הַדְּבֹר מְקַרְבִּין אֶת הָרְחוּקִים לְהַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, וְעַל־יְדֵי זֶה הוּא מִשְׁלִים אֶת הָאֲמוּנָה וְזוֹכֵה לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. וְעַל־יְדֵי זֶה זוֹכֵה לְבָרַר אֶת הַמַּאֲכָלִים וְאֵז נֶעֱשֶׂה עַל־יְדֵי אֲכִילָתוֹ יְחִוּד קָדְשָׁה בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיהָ אִפְּיִן בְּאַפְּיִן (שם סב).

ז תְּעַנּוּת מְבַטֵּל הַמַּחְלָקוֹת הֵן מַחְלָקוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, דִּהְיִנוּ שְׂאִינוּ יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל אִם לַעֲשׂוֹת מֵה שֶׁצָּרִיךְ בְּעִבּוּדַת ה', שְׂזֵה גַם כֵּן בְּכֹל מַחְלָקוֹת. וְהַתְּעַנּוּת מוֹעִיל לָזֶה לְהַכְּנִיעַ הַלֵּב לְדַבֵּק הָרָצוֹן בְּהַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא וּלְעֲשׂוֹת שָׁלוֹם (שם קעט).

חֲתֻמַּת מִחֵיה הַמֵּתִים, הֵינּוּ שְׂמֵחִים הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ בְּחֶשֶׁד וְאִין לָהֶם שׂוֹם חַיִּים. כִּי מִי שֶׁפּוֹגֵם אִיזָה יוֹם שֶׁאִינוֹ עוֹשֶׂה בּוֹ מִצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, מִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁחִסְיוֹ שְׁלוֹם עוֹשֶׂה בּוֹ רָע חִסְיוֹ שְׁלוֹם, אֲזִי אֵין לָאוֹתוֹ הַיּוֹם חַיִּים וְהוּא מִמֵּית אוֹתוֹ הַיּוֹם, עַיִן פְּנִים. וְחֲתֻמַּת מִחֵיה הַיָּמִים הַמֵּתִים הִלְלוּ. וְהַכֹּל לְפִי חֲתֻמַּת, וְכֹל מֵה שְׂמֵחֵה בְּיוֹתֵר, כִּךָּ הוּא מִחֵיה יוֹתֵר יָמִים הַמֵּתִים שֶׁעָבְרוּ בְּחֶשֶׁד. (שם).

סֵדֶר סִפּוּרֵי מַעֲשֵׂי חַיִּים:

שיחות שאחר סיפורי המעשיות.

מַעֲשֶׂה אֶחָד הֵלֵךְ מֵאָבִיו, וְהָיָה בְּמַדִּינֹת אַחֲרוֹת יָמִים רַבִּים אֲצֵל אַחֲרִים.

וְלִזְמַן בָּא לְאָבִיו, וְהִתְפָּאֵר בְּעֲצָמוֹ שֶׁלָּמַד שָׁם אֲמָנוֹת גְּדוֹל: לַעֲשׂוֹת מְנוּחָה הַתְּלוּיָה (שְׁקוֹרִין הָעֵנַג לִיכְטֶער) וְצָוָה לְהִתְאַסֵּף כָּל בְּעָלֵי אֲמָנוֹת הַזֶּה, וְהוּא יִרְאֶה לָהֶם חֲכָמָתוֹ בְּזֶה הָאֲמָנוֹת וְכֵן עָשָׂה אָבִיו וְקִבֵּץ כָּל הַבְּעָלֵי אֲמָנוֹת הַזֹּאת לְרֹאשׁוֹת גְּדֻלַּת הַבֵּן, מֵה שֶׁפָּעַל בְּכָל הַיָּמִים הָאֵלּוּ שֶׁהָיָה בְּיַד אַחֲרִים.

וְהַבֵּן הוֹצִיא מְנוּחָה אַחַת שֶׁעָשָׂה, וְהִיתָה מְגֻנָּה מְאֹד בְּעֵינֵי כָּלם וְאָבִיו הֵלֵךְ אֲצֵלם, וּבִקֵּשׁ מֵאֲתָם שִׁיגְלוּ לוֹ הָאֲמָת וְהַכְרָחוֹ לְהוֹדִיעַ לוֹ הָאֲמָת שֶׁהִיא מְגֻנָּה מְאֹד וְהַבֵּן הִתְפָּאֵר: הֲלֹא רָאִיתֶם חֲכָמַת אֲמָנוֹתֵי וְהוֹדִיעַ לוֹ אָבִיו שֶׁלֹּא נִרְאָה יָפָה בְּעֵינֵי כָּלם הַשֵּׁיב לוֹ הַבֵּן: אֲדַרְבָּא! בְּזֶה הִרְאִיתִי גְּדֻלַּתִּי כִּי הִרְאִיתִי לְכָלם חֲסָרוֹנָם כִּי בְּזֹאת הַמְּנוּחָה נִמְצְאִים הַחֲסָרוֹנוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד מֵהַבְּעָלֵי אֲמָנוֹת הַנְּמָצְאִים כָּאֵן הֲלֹא תִרְאֶה שֶׁאֲצֵל זֶה, מְגֻנָּה חֲתִיכָה זוֹ, אֲבָל חֲתִיכָה אַחֲרֵת יָפָה אֲצֵלוֹ מְאֹד וְאֲצֵל אַחַר לְהַפְּךָ אֲדַרְבָּא, זֹאת

סימן תרסו (א) אע"פ שגמר מלאכול ביום השביעי שחרית לא יסתור סוכתו אבל מוציא הוא את הכלים ממנה מן המנחה ולמעלה ומתקן את הבית לכבוד יום טוב האחרון ואם אין לו לפנות כליו ורוצה לאכול בה בשמיני צריך לפחות בה מקום ארבעה על ארבעה לעשות היכר שהוא יושב בה שלא לשם מצות סוכה שלא יהא נראה כמוסיף: הגה ואם רוצה לאכול בסוכה אחר החג א"צ לפחות בה דלא נראה כמוסיף רק ביום שמיני (מנהגים): ואם הוצרך לסעוד בשאר היום צריך לאכול בסוכה שמצותה כל שבעה בחוצה לארץ שצריך לישוב בה בשמיני גמר מלאכול ביום השמיני מוריד כליו ומפנה אותם ממנה ואם אין לו מקום להוריד את כליו ורוצה לאכול בה בתשיעי אינו יכול לפחות בה מפני שהוא יו"ט ומה יעשה להיכרא אם היתה קטנה שאסור להניח בה הנר בשאר הימים יניחנו בה ואם היא גדולה שמותר להניח בה הנר מכנים בה קדרות וקערות וכיוצא בהם כדי להכיר שהיא פסולה ושכבר נגמרה מצותה:

סימן תרסז (א) סוכה ונויה אסורים גם בשמיני ובחוצה לארץ שעושים שני ימים טובים אסור גם בתשיעי שהוא ספק שמיני ואם חל שבת במוצאי יו"ט האחרון של חג נוהגים שלא להסתפק מנוי סוכה עד מוצאי שבת ויש מתירים: הגה ויש שנהגו כשהיו יוצאים מן הסוכה היו אומרים יהי רצון שנזכה לישוב בסוכה של לזיתן (כל בו) ואסור להכין ביום טוב לצורך ליל יום טוב ולכן אסור להעמיד השלחנות והספסלים בבית לצורך הלילה דהוי הכנה: (הגהות מיימוני ומהרי"ל):

סימן תרסח (א) ליל שמיני אומר בתפלה ותתן לנו את יום שמיני חג העצרת הזו: הגה ואנו נוהגין שאין

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'קפח - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אומרים חג בשמיני דלא מצינו בשום מקום שנקרא חג אלא אומרים יום שמיני עצרת (מנהגים): ובחוצה לארץ אוכלים בסוכה בלילה וביום מפני שהוא ספק שביעי ואין מברכין על ישיבתה ומקדשין ואומרים זמן:

סדר לקוטי תפלות היימני:

תקו: מלא רחמים אתה יודע כמה אני רחוק מרחמנות מלרחם על הבריות כראוי, כי עני ואביון אנכי דל ונשחת, ואין בידי לרחם על הבריות ולגמול עמהם חסד ולהרבות בצדקה, אפלו חלק אחד מאלף ורבבה מהראוי לפי רבוי עוונותי וגם מעט דמעט שיש בידי לפעמים לתן צדקה ולגמול חסד, רבו המניעות כנגדי בלי שעור, כי נתקלקל הרבה הרחמנות אצלי על ידי חסרון דעתי ועניותי בגשמיות ורוחניות, ועתה "מאין יבא עזרי", מאין תבא תשועתי, במה אזכה להמשיך עלי שלש עשרה מדותיך של רחמים על בן באתי לפניה בעל הרחמים, יהמו נא מעיך ורחמיך עלינו למען שמך, ותמשיך עלינו שלש עשרה מדותיך של רחמים בעצמך ובכבודך בלי אתערותא דלתתא כלל, כי בדלותנו אין בנו כח לעוררם מלמטה על ידי רחמנותינו כי דלוננו מאד, ואנו רחוקים מרחמנות למענה למענה עשה ולא לנו ראה עמידתנו דלים ורקים עושה צדקות עם כל בשר ורוח לא כרעותינו תגמל "מהר יקדמונו רחמיך" מעצמך "כי דלוננו מאד" ואין לנו כח לעורר רחמיך על ידי רחמנותינו:

תקו: רחם מלא רחמים וזכור לנו ברית שלש עשרה, והעבר פשעינו וחסאתנו ועוונותינו מנגד עיניך, ותמחל ותסלח ותכפר לנו על כלם, ולא יהיה נשאר מהם שום רשם כלל, רק תהפך אותם לטובה, שיהיו כל עוונותינו נתהפכין לזכיות, כאלו עשינו

תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה הִרְאוּהָ לְהַפּוֹךְ עֲוֹנוֹת לְזָכוֹת, "כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנִיחָנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים", בְּכַח וְזָכוֹת הַצְדִּיקִים הָאֲמֵתִים אֲשֶׁר הִמְשִׁיכוּ דַרְכֵי טוֹבָה וְרַחֲמֶיךָ בְּעוֹלָם, וְגָלוּ לָנוּ לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ וּלְצַעֵק אֵלֶיךָ וּלְהַפְצִיר אוֹתְךָ תָּמִיד יִהְיֶה אִיךָ שְׂיֵהְיָה, בְּכַחֵם הַגָּדוֹל לְבַד בְּטַחָנוּ לָבֵא וּלְהַתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל כָּל אֵלֶּה וְאַתָּה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ, כִּי "אֲנִיחָנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלֵנוּ, זְכוֹר רַחֲמֶיךָ ה' וַחֲסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמָּה אֵל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מֵהַר יְקַדְמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דִלּוֹנוּ מְאֹד אַתָּה ה' לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמְּנֵי חֲסֶדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוּנֵי יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי":

תְּפִלָּה מַט תַּקַּח: וּמְיוֹסֵד ע"פ שִׁיחוֹת הַר"ן פ"ט { "אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאַתָּה ה' אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ, שְׁבַתִּי בְּבֵית ה' כָּל יְמֵי חַיֵּי, לְחִזּוֹת בְּנוֹעָם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ" רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מָלֵא רַחֲמִים, חוֹם וְחִמֵּל עָלַי, וְהוֹשִׁיעֵנִי וְעֲזָרְנִי וְחִזַּק אֶת לְבָבִי שְׁאַתְחִיל מֵעַתָּה לְהִרְגִיל אֶת עַצְמִי לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא, שְׁאַמְשִׁיךָ וְאַשְׁמִיט אֶת עַצְמִי מִתְאַוּוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבָּלְיוֹ, רַק אֲרַגִּיל אֶת עַצְמִי לְהִיּוֹת בְּלֹא אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וּמְשָׁגֵל כְּמוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, שְׁשָׂם אֵין שׁוּם תְּאַוָּה מִתְאַוּוֹת עוֹלָם הַזֶּה כָּלל כִּי כָּבָר "כָּלוּ בִּיגוֹן חַיִּי", וְעָבְרוּ הַרְבֵּה הַרְבֵּה מִשְׁנֹתַי, וּכְבָר בְּאַתִּי בִּימִים, וַיְמִי הַחֲלִיפּוֹת הוֹלְכִים וּבָאִים, וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מִתְקַרְבִּים לְיוֹם הַמִּיתָה, וּבְהַכָּרַח לִילְךָ בְּדַרְךָ הַזֶּה, "בְּדַרְךָ כָּל הָאָרֶץ" זְכַנִּי שְׁאַתְחִיל לְהַתְנַהֵג אֶת עַצְמִי בְּמִנְהַג הַמָּקוֹם הַהוּא שְׁאַנִּי עֲתִיד לִילְךָ לְשָׂם בְּלִי סָפֵק, אִם קָרוֹב וְאִם רַחוּק, אִם מְעַט וְאִם הַרְבֵּה אַחֲיָה עוֹד, אֲבָל עַל כָּל פְּנִים הַכֹּל יַעֲבֹר כְּצֵל עוֹזֵב, וְאַנִּי מְכַרַח לִילְךָ לְשָׂם, אֲשֶׁר שָׂם אֵין שׁוּם תְּאַוָּה וּמְדָה רָעָה, וְלֹא שׁוּם מִנְהַג מִמְּנַהְגֵי עוֹלָם הַזֶּה וְלֹא שׁוּם כְּבוֹד

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'קל
לְעַמָּר מְנוּחָה רַבָּה לְיָמָיו לְעַד מְקוֹמָהּ שֶׁדָּרַךְ מִסְפְּרֵי רַבְּנָנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל יְמֵינוּ
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנִיחַ" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

וְהַתְנַשְּׂאוֹת שֶׁל שֶׁקֶר, כִּי שָׁם עֲלָמָא דְקָשׁוּט עוֹלָם הָאֵמֶת וְאִין מְלוֹיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, וְלֹא שׁוֹם תִּאָּוָה וְכָבוֹד שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה אֲדַרְבָּא אֵי אֲפֹשֶׁר לְזָכוֹת וּלְהַצְלִיחַ שָׁם כִּי אִם בְּשִׁנְקִיִּים וְזִכְרִים מְכָל הַתְּאֵאוֹת בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהָרָה גְדוֹלָה, וְכִמָּה אֲנִי רַחוּק מִזֶּה וְאִם כְּבָר עָבַר עָלַי מִה שֶׁעָבַר וְעָשִׂיתִי מִה שֶׁעָשִׂיתִי, זִכְרִי עַל כָּל פְּנִים מֵעַתָּה שֶׁאֶתְחִיל לְחוּם וּלְרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמָנוֹת אֱמֶתִי, וְאֶתְחִיל לְהַכִּין צְעָדֵי וּפְעָמֵי אֵל עֲלָמָא דְאֵתִי, אֲשֶׁר אֲנִי מְכַרְחָ לְבוֹא לְשָׁם בְּלִי סִפְקָ וְאִם אֶלְפָּ שָׁנִים אֶחְיֶה אִינוֹ מִסְפִּיק לְהַכִּין צְדָה לְדַרְדֵּךְ רַחוּק כָּל כָּךְ, אֲפִלוּ אִם לֹא הָיִיתִי פּוֹגֵם כָּל יְמֵי שׁוֹם פְּגָם כָּלֵל, מְכָל שְׂכֵן וְכָל שְׂכֵן שֶׁפָּגַמְתִּי כָּל כָּךְ, וְאֲנִי מְלֹא חֲטָאִים וְעוֹזְנוֹת וּפְשָׁעִים וְתִאָּוֹת רָעוֹת וּפְגָמִים גְּדוֹלִים וְקִלְקוּלִים הַרְבֵּה בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמְסָפֵר וְרַחֵם עָלַי וְזִכְרִי עַל כָּל פְּנִים מֵעַתָּה שֶׁאֶתְחִיל לְרַחֵם עָלַי בְּאֵמֶת, וְאֶתְהַ תְּרַחֵם עָלַי מִן הַשָּׁמַיִם, וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל עֵת וְרִגְעָה, בְּאִפְּן שֶׁלֹּא אֶשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ, רַק אֶזְכֶּה לְהַתְחִיל מֵעַתָּה לְהִרְגִּיל אֶת עַצְמִי לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא, לְהִרְגִּיל אֶת עַצְמִי לְהִיּוֹת בְּלֹא אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה וּמְשָׁגֵל וּשְׂאֵרֵי תִאָּוֹת: